

در حالی که متا کانون

اصلی‌ترین شکایت

است اما تنها شرکتی

نیست که تحت

تأثیر عدم شفافیت

در مورد نحوه ارسال

داده‌ها توسط

شرکت‌های اروپایی

به ایالات متحده قرار

گرفته است

فیسبوک می‌رود؟

بنابراین، چقدر احتمال دارد که متا خدمات خود را از اروپا خارج کند؟ در واقعیت، شانس احتمالا بسیار اندک است. متا گفته است که هیچ تمایلی برای ترک این قاره ندارد و به انتشار یک پست وبلاگی با عنوان «متا مطلقا تهدیدی برای ترک اروپا نیست» دست زده است. بیش از ۳۰ کشور اروپایی بازار بزرگی برای متا هستند و توقف خدمات، حتی به طور موقت، ممکن است پرهزینه باشد. (مورد مشابه این زمانی است که این شرکت در اوایل سال ۲۰۲۱ به طور خلاصه پست‌های خبری را در استرالیا ممنوع کرد) در حالی که متا ممکن است اروپا را ترک نکند اما ممکن است مجبور شود پس از تصمیم نهایی، تغییراتی در نحوه ذخیره و انتقال داده‌ها ایجاد کند.

کالی شرودر، مشاور حریم خصوصی جهانی در مرکز اطلاعات حریم خصوصی الکترونیک، یک پژوهشگاه حقوق دیجیتال غیرانتفاعی، می‌گوید: حدس من این است که اگر متا بخواهد در اتحادیه اروپا به فعالیت خود ادامه دهد، باید به نوعی از محدودسازی اشتراک‌گذاری منطقه‌ای داده‌ها دست بزند. شرودر که قبلا با شرکت‌هایی در زمینه انتقال داده‌های بین‌المللی کار می‌کرد، می‌گوید این رویکرد می‌تواند به این معنا باشد که متا باید سرورها و مراکز داده خود را در اتحادیه اروپا ایجاد کند که به پایگاه‌های داده گسترده‌تر از این سرزمین متصل نیستند.

هارشواردان پاندیت، محقق علوم کامپیوتر در کالج ترینیتی دویلین می‌گوید از آنجا که مقامات همچنان در حال بررسی پرونده متا هستند و هنوز تصمیم نهایی منتشر نشده است، می‌تواند شامل چند اخطار یا گامی باشد که متا باید انجام دهد.

به عنوان مثال، در یکی از تصمیم‌های اخیر،

حفاظت از داده‌ها در اروپا به یک شرکت مهلت شش ماهه داد تا در تجارت خود تغییراتی ایجاد کند.

پاندیت می‌گوید: فکر می‌کنم عملی‌ترین راه حل برای آنها ایجاد زیرساخت‌های اروپایی است، مانند گوگل یا آمازون که مراکز داده بسیار کمی در اینجا دارند. هر چند همه این اقدامات پرهزینه خواهد بود. جک گیلبرت، مدیر و مشاور کل متا، می‌گوید که این موضوع تضاد قوانین اتحادیه اروپا و ایالات متحده است که در حال حل شدن است. فیسبوک به طور مشخص به سؤالات مربوط به برنامه خود برای پاسخ به تصمیم ایرلند پاسخ نداد.

بررسی‌های مجدد روی قانون

مقامات اروپایی دو بار حکم داده‌اند که سیستم‌های برای اشتراک‌گذاری داده‌ها بین اتحادیه اروپا و ایالات متحده به درستی از داده‌های افراد محافظت نمی‌کند. شکایت‌ها از اوایل دهه ۲۰۱۰ ادامه داشته است. دادگاه‌های اروپایی حکم دادند که موافقت‌نامه‌های بین‌المللی اشتراک‌گذاری داده‌ها ابتدا سال ۲۰۱۵ و سپس در جولای ۲۰۲۰ و زمانی که توافق‌نامه سپر حریم خصوصی غیرقانونی اعلام شد، قابل اجرا نبود. نادر هنین، معاون پژوهشی متخصص در زمینه حریم خصوصی و حفاظت از داده‌ها در گارتنر می‌گوید: همه چیزی که اتحادیه اروپا هنگام انتقال داده‌ها به سایر کشورها از سوی سازمان‌ها درخواست می‌کند، محافظت از آن داده‌ها در راستای GDPR است. مسأله این است که قوانینی در ایالات متحده که از داده‌های «بیکانگان غیرمقیم» محافظت می‌کنند، به طرز تأسف‌باری ناکافی هستند و برای سازمان‌هایی مانند فیسبوک را برای پیروی از قوانین محلی و GDPR بسیار ضعیف عمل می‌کند.

در حالی که متا کانون اصلی‌ترین شکایت است اما تنها شرکتی نیست که تحت تأثیر عدم شفافیت در مورد نحوه ارسال داده‌ها توسط شرکت‌های اروپایی به ایالات متحده قرار گرفته است. دیوید ونر، مدیر ارشد استراتژی متا در تماسی در ماه جولای گفت: مسأله انتقال داده مختص متا نیست. این به طور کلی به نحوه انتقال داده‌های همه شرکت‌های ایالات متحده و اتحادیه اروپا به ایالات متحده مربوط می‌شود.

محدودیت‌های سرویس‌های دیگر

تأثیرات تصمیم جولای ۲۰۲۰ برای خلاص شدن از سپر حریم خصوصی اکنون احساس می‌شود. از ژانویه سال جاری، چند تنظیم‌کننده داده اروپایی حکم داده‌اند که استفاده از گوگل آنالیتیکس سرویس نظارت بر ترافیک این

شرکت برای وب‌سایت‌ها، مغایر با GDPR است. مقامات دانمارکی از این هم فراتر رفتند: مدارس بدون اعمال محدودیت نمی‌توانند از کروم بوک استفاده کنند. گابریلا زانفیر - فورتونا، معاون حریم خصوصی جهانی در Future of Privacy Forum، یک اندیشکده غیرانتفاعی، می‌گوید: انبوهی از عدم قطعیت قانونی و خطر انطباق قابل توجهی وجود دارد.

سیاستمداران به خوبی از مشکلات آگاه هستند. در ماه مارس، جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا و اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، چارچوب جدیدی برای حفظ حریم خصوصی داده‌های ترانس آنالیتیک اعلام کردند که نحوه ارسال داده‌ها بین اتحادیه اروپا و ایالات متحده را تغییر خواهد داد. این قرارداد که با دستور اجرایی معرفی می‌شود، داده‌هایی را که سازمان‌های اطلاعاتی ایالات متحده می‌توانند به آن دسترسی داشته باشند را محدود می‌کند و سیستم جدیدی ایجاد می‌کند که در آن اروپایی‌ها می‌توانند در صورتی که فکر می‌کنند به طور غیرقانونی توسط آژانس‌های آمریکایی مورد جاسوسی قرار گرفته‌اند، شکایت کنند.

با این حال، از زمان اعلام این معامله، هیچ جزئیاتی - از جمله متون قانونی - منتشر نشده است. در ماه ژوئن، مقامات گفتند که این قرارداد ممکن است در هفته‌های آینده منتشر شود اما تاکنون، پیشرفت عمومی کمی حاصل شده است.

وزارت بازرگانی ایالات متحده می‌گوید که مذاکرات همچنان در حال انجام است، از جمله دیدار بین دو طرف، سخنگوی کمیسیون اروپا می‌گوید کار روی توافق جدید ادامه دارد اما آنها جدولی زمانی ندارند که بتوان آن را به اشتراک گذاشت. و هنر از فیسبوک در اوایل سال جاری گفت: بدیهی است که اگر این چارچوب کامل نباشد، ما در خطر پیرامون مسأله انتقال داده خواهیم بود.

این معامله احتمالا مدتی طول می‌کشد. زانفیر - فورتونا می‌گوید: واقع بینانه، در این مرحله، ما در حال بررسی یک تصمیم بالقوه کفایت برای این چارچوب انتقال داده‌های فرا اقیانوس اطلس در سال آینده هستیم، شاید در سه ماهه اول سال آینده». پس از انتشار جزئیات، مقامات اتحادیه اروپا ماه‌ها را صرف بررسی دقیق جزئیات خواهند کرد تا ببینند آیا آنها مطابق با دستورات دادگاه هستند یا خیر.

فعالان حریم خصوصی و وکلای نیز به این توافق‌نامه نگاه خواهند کرد و اگر متوجه شوند که داده‌های انتقال از اروپا به ایالات متحده هنوز به اندازه کافی محافظت نمی‌شوند، می‌توانند چالش‌های قانونی بیشتری را آغاز کنند.

شرودر می‌گوید: تداوم چالش‌ها، به‌ویژه با توجه به افشای‌های اسنودن و رواج شرکت‌های بزرگ فناوری که از ایالات متحده خارج می‌شوند، بی‌جا نیست. در مجموع، آمریکا واقعا باید بداند شود که ما در برابر چالش‌ها از سوی شرکت‌های بزرگ فناوری می‌توانیم با قدرت بایستیم.

سیاستمداران

به خوبی از مشکلات

آگاه هستند. در ماه

مارس، جو بایدن،

رئیس‌جمهور آمریکا

و اورسولا فون در لاین،

رئیس کمیسیون اروپا،

چارچوب جدیدی برای

حفظ حریم خصوصی

داده‌های ترانس

آنالیتیک اعلام کردند